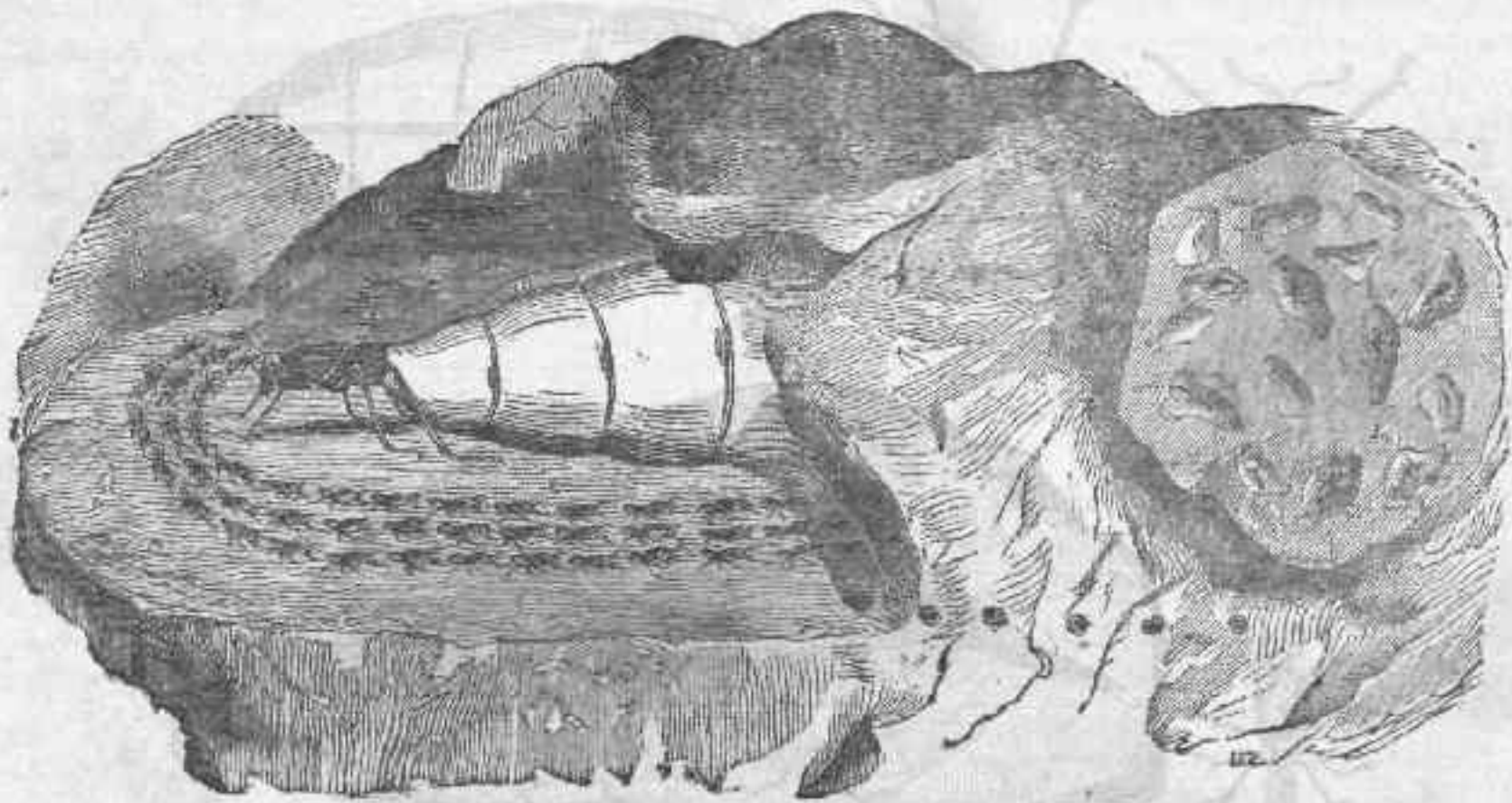

ἡλικίας συμβαίνει ἢ ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην μεταβάσει.

Κατὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους οἱ εὐπατρίδαι, ἄγνωστον ἂν καὶ οὗτοι ἐκ γενετῆς εἰς τὴν ἰδίαν ταύτην ἀνήκοντες τάξιν, ἢ ἐκ τῶν λοιπῶν βαθμηδὸν προδιδάσκοντες εἰς αὐτήν, τὸ προνόμιον ἔχοντες νὰ πτεροφορῶσιν ὡς καὶ ἡ βασίλισσα, ἐξέρχονται ἄρβενες καὶ θῆλεις τῆς πόλεως αὐτῶν εἰς περιπαθεῖς καὶ ποιητικούς περιπάτους νὰ χαρῶσι τὴν ὥραιαν φύσιν καὶ ν' ἀναπνεύσωσι δροσερὸν ἀέρα, καὶ μόνον οἱ πιστώτεροι, καὶ οἱ ἀληθῶς ἀφωσιωμένοι μένουσι περὶ τὴν βασίλισσαν ὅπως φρουρῶσι καὶ ὑπηρετῶσιν αὐτήν. Οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ μυριάδας ἀφίπτανται, ἅμα τύχῃσι νύκτα ὑγρὰν, ἀναμιμνήσκοντες τὰς μυριάδων ἐκεῖνας σιδηροδρομικὰς διαχύσεις συνοδείας, αἵτινες ἀνὰ πᾶν ἔαρ, ἅμα γλυκύτερος πνεύσῃ ὁ ζέφυρος, ἀναχωροῦσι τῶν Παρισίων καὶ ἄλλων μεγαλοπόλεων, καὶ διευθύνονται πρὸς πάσας αὐτὰς τινὰς τῶν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει περιπολούν-

τὴν φιλεργίαν καὶ τὴν εὐπειθειαν εἰς τοὺς νόμους, καὶ ἐγκατέλιπε τὰ τείχη τῆς πόλεως τῆς, καταστρέφεται ἀβλύως, καὶ ἐκ πολλῶν ἑκατομμυρίων πολλάκις οὐδὲ ἐν περιστάσει ζεῖγος ἐκ τῆς σφεδρᾶς ἐκείνης πανωλεθρίας. Καὶ ὅμως ἐπ' αὐτῆς τῆς γενεῆς καταστροφῆς λησμονοῦσι πολλοὶ τὸν κίνδυνον, καὶ οἱ ἄρβενες τρέχουσι ταχύτατα κατόπιν τῶν θηλειῶν, καὶ πολλάκις πεισματώδεις συμπλέκονται μονομαχίαι ὑπὲρ τινος ἀμφοτέρουμένης ἑλένης, μεθ' ἧς ὁ νικητὴς συνοδεύεται μετὰ τῆς νεανίδος τῆς ἐκλογῆς τοῦ δι' ἀδιαλύτων δεσμῶν, οὗς μόνος δύναται νὰ θραύσῃ ὁ θάνατος. Ἀλλὰ φεῖ! οὐδ' ἄπειτι πολὺ ὁ θάνατος οὗτος, καὶ ἐνίστα κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῆς δραπετεύσεώς των, ὁ δῶν ἥλιος οὐδ' ἓνα καὶ μόνον ἀπαντᾷ μεταξὺ τῶν ζώντων. Οὐχ ἦττον ὅμως τινὰ ζεύγη κατ' ἐξαίρεσιν διαφεύγουσι τὴν κοινὴν τύχην, εἴαν ἀπαντήσασιν αὐτὰς τινὰς τῶν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει περιπολούν-

Ἀρχιτεκτονικὴ λευκομυρμήκων.

τὰς εὐαέρους ἐξοχάς. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἀνατολήν τοῦ ἡλίου, ἴσως εἰς τιμωρίαν τῆς ἀκρασίας των, τῶν πλείστων καταρρέουσι τὰ πτερὰ, ἅτινα ἐφημέριως μόνον καὶ δι' ὀλίγας ὥρας τοῖς δίδονται, καὶ τότε τὰ ἔντομα ταῦτα, τὰ ἐπὶ μίαν ἡμέραν γνωρίσαντα τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ εἰς τὸν ἀέρα καὶ εἰς τὰς θαλπούσας τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας χαρμωδῶς πετώντα, πίπτουσιν ἑλεεινῶς κατὰ γῆς, καὶ ὁ ἀνεμος παρασύρει τοσοῦτον ἀπέραντον αὐτῶν πλῆθος, ὥστε τὴν γῆν καλύπτουσιν ὁλόκληρα αὐτῶν στρώματα, καὶ τότε εὐκόλως καταβροχθίζονται ὑπὸ παντοίων ἐχθρῶν, ὧν οἱ κινδυνωδέστεροι εἰσὶν οἱ ἀληεῖς μύρμηκες, τὰ σαρκώδη ἔντομα, τὰ ἕρπετα, τὰ πτηνὰ, καὶ κυρίως ὁ Ὀστρεντότος καὶ οἱ Βοσχιασμένοι, οἵτινες ἀγαπῶσι πολὺ νὰ τὰ τρώωσιν. Ἀμα ἡ δυστυχὴς αὕτη φυλὴ ἀπώλεσε τὰς πολιτικὰς αὐτῆς ἀρετάς, ἦτοι τὸν πατριωτισμὸν αὐτῆς,

τῶν ἐργατῶν, διότι οὗτοι ἀναλαμβάνουσιν ἀμέτως αὐτὰ, καὶ εἶδομεν πῶς τὰ σώζουσι, καὶ τὰ ἐκλέγουσιν ὡς οἰκιστὰς καὶ θεμελιωτὰς νέας πόλεως.

Οἱ ἀργάδες εἶναι, ὡς εἶπομεν, χιονόλευκοι εἰς τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν των, ἢ ἅμα ἐξέλθουσι τοῦ ὡοῦ, καὶ τότε ἐν πλήρει ἀργίᾳ τρέφονται ἐκ τῶν δημοσίων ταμείων. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὰ μέλη των γίνονται ὑπομέλανα καὶ στερεώτερα, καὶ τότε ἄρχονται ἐργαζόμενοι, καὶ πάσας ἐκτελοῦντες τὰς ἐσωτερικὰς ἐργασίας τῆς πόλεως, συνισταμένας εἰς τὸ νὰ θεραπεύωσι τὴν βασίλισσαν καὶ ἀποκομιζῶσι τὰ ὡὰ εἰς τὰ παιδοκομεῖα, νὰ φέρωσι τροφὰς καὶ ὕδωρ, νὰ οἰκοδομῶσι τὴν πόλιν, καὶ νὰ εὐρύνωσι τὰ διαμνηματῖα. Οὗτοι ἔχουσι τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα, ἦτοι λαβίδας δι' ὧν δύνανται νὰ σκάπτωσι καὶ μεταφέρωσι τὸν ἀργιλλὸν ὃν κολλῶσι διὰ τοῦ στέλου των, καὶ προσέτι νὰ ζυλοτομῶσι, καὶ νὰ με-